TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Arveluttavaa rinnastamista

Industrial Union News rinnastaa seuraavaan tapaan tsaarin aikuisen Venäjän olosuhteita nykyisiin amerikalaisiin olosuhteisiin käyttäen perustana Missourin senaattorin äskettäin kongresissa pitämää puhetta:

Päätellen niistä huomautuksista, joita senaattori James A. Reed liittohallituksen senaatissa äskettäin teki kun käsiteltävänä oli kauppasuhteitten alkaminen Venäjän kanssa, hän käsittää ne hirvittävät olosuhteet, jotka vallitsivat tsaarien Venäjällä. Puheessaan hän huomautti: "Ennen Venäjän 180,000,000 henkeä käsittävä kansa oli mitä tyrannimaisimman ja millään tavalla puolustettavissa olevan hallituksen alaisuudessa, sellaisen, jonka veroista ei ollut koko maan pinnalla. Sen tukena oli ehdoton autokratia, jonka muodosti 1 prosentti koko maan väestöstä ja jonka hallussa kirjaimellisesti oli kaikki maaomaisuus. Äskeisen sodan alkaessa, tällä meidän 20:llä vuosisadalla, 90 pros. tuon autokratisen hallituksen alamaisista ei osannut enempää lukea kuin kirjottaakaan, niiltä sanan mukaisesti puuttui kaikki kasvatus, ne olivat takapajuisia tietämättömyydessään, niitä ajettiin kuin nautoja, lassottiin kuin karjaa, tuhottiin armottomasti, niitä kaadettiin aristokraattien ratsujen terästettyjen hevosten kavioitten alle ja sortajiensa toimesta saatettiin henkiseen orjuuteen, tietämättömyyteen ja nautamaisuuden astetta muistuttavaan asemaan."

Koska senaattori Reed tuntee entisen Venäjän olot, on hänellä nykyisestä Venäjästä seuraava mielipide: "Niin paha kuin venäläisten hallitus tällä kertaa onkin ja minä inhoan useita sen periaatteita, niin siitäkin huolimatta se on paras hallitus mitä Venäjällä milloinkaan on ollut ja inhimillisin. Minä en välitä siitä, vaikka ne ovatkin pakkoluovuttaneet omaisuutta. Siinä ne eivät ole menetelleet pahemmin kuin ylimykset, jotka ottivat itselleen kaiken maaomaisuuden. Minua ei loukkaa se, että ne jakoivat 85:lle pros. maan väestöstä omaisuuden, joka ennen oli kuulunut yhdelle prosentille. Se on parempi kuin että tuo omaisuus olisi edelleenkin ollut yhden prosentin hallussa, jolla siihen ei ollut muuta oikeutta kuin minkä miekka antoi ja raaka väkivalta. Tietenkään en usko pakkoluovuttamiseen, mutta tämän laatuinen pakkoluovuttaminen on sittenkin parempi kuin tilanne, joka oli sen edeltäjänä."

Senaattori Reedin näkökanta sovittien pakkoluovuttamistoimenpiteistä on siis seuraava: Ennen oli 85 pros. asukkaista täydelleen yhden prosentin rautakoron alla. Yksi prosentti asukasluvusta omisti maan, jota 85 pros. välttämättä tarvitsi eläkseen. Tuo yksi prosentti piti 85 prosenttia fyysillisessä puutteessa ja henkisessä pimeydessä. Sovietit ovat nitistäneet maan yhden prosentin käsistä ja antaneet sen 85:lle prosentille. Yhden prosentin kustannuksella on 85 pros. vapautettu. Tämän vuoksi tällainen "pakkoluovutus" on oikea ja hyvä. Toisin sanoen "pakkoluvutus", joka toimeenpanee yhteiskunnallisen oikeuden mandaattia on hyvä asia.

Tietenkin on tämä järkeily oikea. On jotenkin ihmeellistä, että kapitalistinen politikoitsija, joka on tottunut labyrinttimaisiin mutkiin ja käänteisiin ja totuuden suoralta ja kapealta polulta poikkeilemiseen, omaa näin suuressa määrässä selvänäköisyyttä. Jos James A. Reed olisi yksistään totuutta etsivä mies, sen sijaan että hän on senaattori Missourista, jota kannustaa Venäjän kaupasta toivossa olevat korkeat voitot, niin mahdollisesti hänen selvänäköisyytensä olisi lyhytnäköistä. Hän saattaisi nähdä, että jos jokin hallitus on vapauttanut kansansa massat sorrosta ja orjuudesta, jos yhteiskunnallinen oikeus on sen lakien pohjana, mikä on totta soviettihallituksesta puhuttaessa, niin silloin tuo hallitus ei voi olla "paha", eikä myöskään sen periaatteita voi "inhota". Mutta olipa tämän asian laita nyt miten tahansa, niin siitä huolimatta on senaattori Reed tunnustaut yllä esitetyn periaatteen — että "pakkoluovuttaminen", joka toimeenpanee yhteiskunnallisen oikeuden mandaattia on hyvä asia.

Jättäkäämme hetkiseksi senaattorimme mielipiteet "pakkoluovuttamisesta" Venäjällä ja esittäkäämme joitakin olosuhteita ja tosiasioita senaattorin omassa maassa. Tässä maassa on joukko kapitalisteja, jotka omistavat kaivokset, tehtaat, rautatiet ja myllyt, joista koko väestön elämä riippuu. Aivan samaten kuin Venäjällä maaparooneilla oli käsissään ehdoton valta ja käyttivät sitä omaksi hyödykseen, käyttää tämä kapitalistien klikki omistamaansa ehdotonta valtaa ja teollisuutta omaksi voitokseen. Näillä kapitalistisilla autokraateilla on valta lopettaa tuotanto, lopettaa miljoonilta työläisiltä kaikki elämisen mahdollisuudet ja siten levitää nälkään nääntymistä ja kärsimyksiä naisten ja lasten keskuuteen. Heillä on itsevaltainen oikeus "hairaamiseen ja fairaamiseen" (palkkaamiseen ja erottamiseen). Ne ryöstävätyöläisiltä suurimman osan työläisten tuotteista, pakottaen työläiset tulemaan toimeen miten voivat kurjalla palkalla. Ne väärentävät ravintoa, panevat ryysyistä valmistettua lumppuseosta vaatetukseen, ne liittyvät yhteen ja määräävät hinnat, jotka tekevät miljoonille elämän sietämättömäksi. Ne arvostavat ihmiselämää yhtä vähän kuin Venäjän maaparooni: aikoinaan. Ne pakottavat miehet, naiset ja lapset raatamaan olosuhteissa, jotka levittävät näitten keskuuteen tartuntaa ja ihmiselämän haaskiota. Aina silloin tällöin niitten hyväksi käydään sotia ja miljoonia lähetetään niitten hyväksi survottaviksi raajarikkoisiksi ja kuolemaan niitten puolesta. Ne hallitsevat voiman oikeudella samaten kuin tekivät Venäjän maaparoonit. Niillä ei ole mitään parempaa omistusoikeutta teollisuuslaitoksiin kuin mitä Venäjän maaparooneilla oli maaomaisuuteen. Jälkimäiset anastivat itselleen sen, mitä luonto antoi ihmisyhteiskunnalle, jota vastoin jälkimäiset ovat anastaneet itselleen sen mitä ihmiskunnan työvoima on tuottanut.

KURI JA VASTUUNALAISUUS

Ei mikään puolue tai järjestö voi olla voimakas ilman kuria. Tämä koskee ennen kaikkea vallankumouksellista liikettä, kuten meidän. Se ei merkitse mitään, ei voi mitään ilman ankaraa kuria. Se saa pelottavan valtansa raudanlujasta koossapysymisestä. Sen voima on yksimielisessä esiintymisessä, sen voitonmahdollisuus siinä, että yksilölliset erimielisyydet toiminnan tuokiona peräytyvät yhteisen päämäärän tieltä, jonka hyväksi kaikki ovat lähteneet taisteluun.

Kuri meidän liikkeessämme ei merkitse sokeaa alistumista itsevalitsemiimme johtajiin tai hallintoihin, ei myöskään arvostelun eikä vapaan keskustelun kieltämistä.

Mutta se merkitsee kansanvaltaisella pohjalla järjestyksenmukaisesti tehtyjen päätösten kunnioittamista ja liikkeen itselleen laatimien lakien sekä toiminnalleen omaksumien suuntien ehdotonta noudattamista. Kuri on yksityisen vapaaehtoista kokonaisuuteen alistumista asian hyväksi. Ketään ei pakoteta kuulumaan puolueeseemme, mutta ken on tähän liittynyt, häneltä vaaditaan myöskin semmoista vastuunyhteisyyttä, solidariteettiä, joka voi antaa puolueelle todellisen taisteluvoiman.

Mutta tämä vastuunyhteisyys ei käsitä ainoastaan vaatimusta mitä tulee suoranaiseen liikkeeseen suhtautumiseen semmoisenaan; kunkin jäsenen velvollisuus on myöskin henkilöikohtaisessa elämässään pyrkiä sovelluttamaan niitä periaatteita, joille liike on rakennettu.

Meidän ohjelmamme vaatii leipää, vapautta ja vastuunalaisuutta. Mutta taloudelliset tulokset jäävät arvottomiksi ja vapaus haihtuvaksi kangastukseksi, jos niitä ei seuraa vastuunalaisuuden uusi, korkeampi moraali, siveysoppi. On kiistämättä suuri annos totuutta siinä Lindhagenin väitteessä, että meidän on aletava omasta itsestämme, joskin hänen voidaan katsoa esittäneen sen liian yksipuolisesti. Sosialismin toteuttamiseksi ei vaadita yksistään yhteiskunnan taloudellisen rakennuksen ulkokohtaisia, objektiivisia edellytyksiä, jotka jo ovat olemassa, vaan myöskin itsekohtaisia edellytyksiä siinä luokassa, joka historiallisesti on kutsuttu suorittamaan tämä valtava yhteiskunnallinen uudelleen muodostus. Työläisluokan on osottauduttava ei ainoastaan valtiollisesti, vaan myöskin siveellisesti kypsyneeksi tähän suureen tehtävään.

Me vallankumoukselliset sosialistit tuomitsemme porvarikulttuurin loistavaksi mätäsydämiseksi hedelmäksi ja halveksimme porvarimoraalia valheena ja liehittelynä. Mutta me elämme porvarillisen yhteiskunnan keskellä ja tartunnan vaara on sentähden suuri. Mätänevän kapitalismin basilli lentelee nyt vapaasti yltympäri etsien uhrejaan myöskin työväenluokan ja sen johtajain keskuudesta. Olisi väärin ummistaa silmänsä siltä edessäolevalta vaaralta, että kapitalistisen kulttuurin monet myrkkykukkaset ovat upottamaisillaan juureensa syvälle meidän omiin riveihimme.

Liikkeellemme ei ole antava lujuutta ja joukkojen kannatusta yksinomaan meidän ihanteemme, vaan myöskin sitä edustavain, sitä levittäväin tai pelkästään sen kannattajiksi tunnustautuvain yksilöiden vastuukykyisyys.

Yksi ainoa mies, joka esiintyy arvottomasti, voi yhtenä päivänä hävittää, minkä kymmenet, jopa sadatkin vuosikausien vaivalla ovat rakentaneet.

Jokaisen jäsenen on ajateltava suurta vastuunalaisuuttaan tässä suhteessa. Tämä koskee niin hyvin "johtajia" kuin "rahvasta". Jos ei muu auta, meidän täytyy säälimättömästi erottaa järjestöistä kaikki epäilyttävät ainekset, jotka saattavat liikkeen huonoon valoon. Me emme voi kärsiä henkilöitä, joitten siveellinen käytös tekee heidät — tietäen tai tietämättään — epäluotettaviksi taistelussa. Uutta yhteiskuntaa ei juuri voi rakentaa se, joka mielihyvällä rypee vanhan yhteiskunnan liejukoissa.

Kurin ja vastuunalaisuuden täytyy näinollen läpäistä meidät kaikki. Vallankumoukselliselle sosialisteille ennen kaikkea kuuluu nyt jos koskaan Lassallen Saksan työväenluokalle antama kuuluisa kehotus: "Teille eivät sovi enää sorrettujen paheet, eivät myöskään ajattelemattomien tyhjät huvitukset, eipä edes tavallisten viaton kevytmielisyys. Te olette se kallio, jolle nykyajan kirkko on rakennettava."—Z. Höglund.

SUURTEOLLISUUS MAANVILJELYKSESSÄ

Viime vuoden tilastoista ei vielä ole aivan tarkkoja yhteenlaskuja tehty eikä niitä julkisuuteen saatettu. Muuan raportti osottaa, että maan asukasluku on 105 miljoonaa, joista asui kaupungeissa, joitten väkiluku oli 2,500, tai sitä suurempia, 54 miljoonaa. Maaseuduilla ja alle 2,500 asukkaan kaupungeissa asuu 51 miljoonaa henkeä.

Samaisen raportin mukaan oli Yhdysvalloissa v. 1920 sellaisia farmeja, joita yksilöllisesti viljellään 6,459,998. Tähän mennessä ei vielä ole saatu tarkkoja raportteja siitä, kuinka paljon näistä farmeista on vuokralla viljelty. Kuitenkin oli yksityisissä valtioissa v. 1915 sensuksen mukaan, kuten Illinoisissa, Iowassa, Texasissa, Oklahomassa ja joissakin toisissakin valtioissa vuokrafarmareitten luku 55 prosenttia koko farmareitten luvusta. Tämän perusteella voi jotenkin suurella varmuudella sanoa, että vuoden 1920 Yhdysvalloissa ainakin 50 pros. farmareista oli vuokralaisia, eikä farmitalojensa omistajia. Ottaen huomioon edellä esitetyn luvun yksilöllisesti viljeltävistä farmeista, ei Yhdysvalloissa itsenäisiä farminsa omistavia farmareita kaiken kaikkiaan ole muuta kuin 3,225,000.

Viime aikoina pääoman valta on huomattavimmin tunkeutunut hedelmänkasvatuksen alalle. Muodostetaan suuria korporatsiooneja kehittyneillä tuotantovälineillä, jotka "syövät" itsenäiset pois tuotannosta.

Nykyinen kriisikausi edistää tätä keskittymistä vielä nopeammin. Pankkikapitalismin vaikutus ulottuu maatalouteen nyt selvemmin kuin milloinkaan ennen. Farmarien itsenäiset liikkeet ovat juuri tässä kohdanneet vastustuksen, jonka edessä esim. nonpartismin täytyy huomata heikkoutensa. Tähän asti vallinneet luottosuhteet ovat kiristymässä. Jo viime kesänä oli yleisesti havaittavissa, että maan viljelijöille kieltäydyttiin antamasta uusia lainoja ja vanhoja karhuttiin armottomasti maksettaviksi. Kun sitten tuli sadon korjuu aika, alennettiin maanviljelijän tuotteista farmarille maksettava hinta ilman muuta 35 prosenttiin entisestä. Siitä sitten seurasi vielä hiljalleen jatkuva aleneminen, joka paikkapaikoin aiheutti suoranaista paniikkiakin farmareitten keskuudessa.

Tilanne ei ole sen jälkeen farmareihin nähden lainkaan parantunut. Päinvastoin alkaa niistä suurelle osalle vasta nyt se ammottaa täydessä alastomuudessaan. Viime syksynä eivät näet monetkaan farmareista jaksaneet käsittää asian todellisuutta, vaan koettivat pidättää tuotteensa käsissään mahdollisimman kauan, toivoen kevään tullen markkinoitten muuttuvan. Ne eivät kuitenkaan ole muuttuneet, vaan päinvastoin huonontuneet. Farmareilla ovat pahenevat tuotteet yhä edelleenkin käsissä ja saavat ne kaikesta päättäen pitääkin. Kauppakeinottelujen kautta lasketttiin Yhdysvaltain farmareitten vuoden vaihteeseen mennessä menettäneen $15,000,000,000 ja sen jälkeen on tuo luku vielä huomattavasti suurentunut.

Verojen maksut alkavat hätyytellä farmareita, samaten kuoletuslainojen suoritukset. Siemenviljaa olisi saatava, mutta rahaa ei saa lainaksi; koneitakin tarvitsisi, mutta siihen ei ole rahaa; puhumattakaan työvoiman palkkaamiseen, mikä merkitsisi nykyisissä olosuhteissa sijotusta, mistä ei saa korvausta.

Vaikka maassa ei enää ole kuin kolme ja yksi neljäsosa miljoonaa itsenäistä maanviljelijää, niin siitä huolimatta maanviljelyksessä olevat laajat väestökerrokset ovat vielä aatteellisessa suhteessa kapitalismiin luottavia. Amerikan voimakas individualismi hallitsee heidän päissään vielä senkin jälkeen kun siltä taloudelliset edellytykset ovat poistuneet. Mutta kapitalismin myllynkivi jauhaa ja sen jauhaessa vihdoin täytyy farmarin muuttaa mielensä ja toiveensa — heidän täytyy vapautua henkisesti kapitalismista sitä mukaa kuin heidän elinmahdollisuutensa järjestelmän vallitessa joutuvat riippuvaiseksi pääoman vallasta.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

"Kapitalismin palattua" Venäjälle

Kaikkien maiden taantumuksen yölintujen rääkyessä "katsokaa emmekö sanoneet, että Venäjän työväenvalta ei voi säilyä, vaan ennemmin tai myöhemmin on sen palattava takaisin kapitalismiin", on mielenkiintoista tietää miltä näkökannalta Venäjän köyhälistön tietoisin aines nykyään arvostelee asioita. Tässä on Venäjän tehdaslaisten edustajien yleiskaupunkilaisen neuvottelukokouksen lausunnot Englannin ja Saksan työläisille sekä Venäjän työläisille ja talonpojille, jossa ilmenee horjumaton luottamus työn tasavallan tulevaisuuteen ja varmuus että kaikki vaikeudet voitetaan uuden vapaan yhteiskunnan rakentamistyössä. Lausunto kuuluu:

Englannin, Saksan ja koko maailman työläisille.

Toverit!

Viimeisten viikkojen aikana ovat Pietarin kaupungin tehtaiden ja konepajojen työläiset pohtineet koko joukon nykyistä vaikeata siirtokautta koskevia kysymyksiä.

Kaikkien Pietarin tehtaiden ja konepajojen kokouksissa, joihin otti osaa tuhansittain työläisiä ja työläisnaisia, valittiin ammatillisten liittojen neuvoston ehdotuksesta valtuutettuja yhdessä Neuvostovallan kanssa käymään Pietarin työläisten elämän parantamiseen ja käsi kädessä rakentamaan uutta elämää. Tänään tämä ensimäinen, kaikkien tehtaiden ja konepajojen edustajien yleiskaupunkilainen neuvottelukokous alottaa työskentelynsä ja meidän neuvottelukokouksemme ensimäinen sana kuuluu teille, veljet, Englannin ja Saksan työläiset:

Päivänä, jolloin me alotamme työskentelymme, lennätin tuo tietoja siitä, että miljoonat englantilaiset kaivostyöläiset, Englannin rautatieläisten ja muissa ammateissa työskentelevien työläist. kannattamina, käyvät uuteen ratkaisevaan taisteluun Englannin pääomavaltaa vastaan. Meidän sydämemme sykkivät yhdessä teidän sydäntenne kanssa, kalliit toverit. Paljon ovat Venäjän työläiset saaneet kärsiä ententen katalista vainoista, ententen, jonka johtajana kaiken aikaa on esiintynyt porvarillinen Englanti. Englannin imperialistit ovat kaikista eniten syyllisiä siihen, että Neuvosto-Venäjän on tullut elää kokonainen sarja nälkävuosia. Pietarin työläiset ovat kaikista eniten kokeneet omassa selkänahassaan Englannin hallituksen käsillä kärjistetyn nälkäsaarron kauhuja.

Mutta kakkein vaikeampinakin hetkinä me aina olemme luottaneet Englannin työväenluokan tulevaisuuteen. Miten päättyisikään Englannin kaivostyöläisten alkama suuremmoinen taistelu, on sillä jo tällä hetkellä ääretön historiallinen merkitys. Kehittäkää taisteluanne, älkää pysähtykö puolitiehen, työntäkää niskasta syrjään ne keltaiset johtajat, jotka sosialidemokraattien ja "riippumattomien" naamareilla koettavat vetää teitä "sovintoon" porvariston kanssa, s. o. haluavat että te edelleenkin jäätsitte Englannin kapitalistien orjiksi. Järjestäkää ja muodostakaa ammattiliittonne punaisiksi liitoiksi. Liittykää kansainväliseen punaisten ammatillisten liittojen järjestöön, jotka ovat julistaneet leppymättömän sodan sosialipettureiden keltaista amsterdamilaista järjestöä vastaan. Kaikkien maiden itsetietoiset työläiset tulevat olemaan teidän puolellanne.

Myöskin käännymme me teidän puoleenne, veljet, Saksan työläiset. Te olette juuri käyneet uuden ja vaikean taistelun Saksan porvaristoa vastaan, jonka johdossa ovat miljardöörit, kuten Stinnes ja sosialipetturit, kuten Scheidemann ja Ebert. Kaksi ja puoli miljoonaa työläistä Karl Liebknechtin ja Rosa Luxemburgin perustaman mainehikkaan puolueen johtamina ottivat osaa tähän taisteluun. Silti te ette vielä kyenneet saavuttamaan täydellistä voittoa. Teitä vastaan järjetyy taantumuksellisten koko lauma, alkaen Wilhelmin kenraaleista ja päättyen sosialipettureihin — oikeistoriippumattomiin. Monet sadat tovereistanne ovat antaneet henkensä työväenluokan asian eteen. Tietäkää toverit, uhrauksenne eivät ole menevä hukkaan. Ohdakkeinen on koko maailman työläisten tie taistelussa kapitalistisen orjuuden hävittämiseksi, mutta voitto on kuitenkin oleva kansainvälisen proletariaatin. Ikuinen muisto kaatuneille sankareille. Kunnia vielä eläville ja Karl Liebknechtin oisoittamaa tietä jatkaville.

Viime viikkoina, erikoisesti Kronstadtin tapahtumien yhteydessä, on ulkomaille levitetty mitä järjettömimpiä huhuja ja parjauksia meidän punaisesta Pietaristamme. Koko maailman itsetietoiset työläiset ovat kuitenkin Neuvostovallan kolme ja puolivuotisen olemassaolon aikana riittävän hyvin oppineet siihen, että kaikkien maiden porvaristo parjaa ja valhettelee meistä. Viimeisinä viikkoina on valheen lokavirta ollut ennen näkemätöntä ja ennen kuulumatonta. Länsi-europalainen porvaristo on ollut valmistamassa uutta salahautaa Työläis-Talonpoikais-Venäjän menon varalle ja tämä valheen lokavirta on ollut sille tarpeellinen salakavalien vehkeilyjen menestymiseksi.

Tietäkää, toverit, että Pietarin työläiset seisovat lujina ja järkähtämät töminä kansainvälisen proletaarisen vallankumouksen paljon kokeneen punalipun suojana. Me elämme vaikeata kevättä, kolme ja puoli vuotta kestäneet, mitä raskaimmat taistelut ovat vaatineet meiltä ennen kuulumattoman määrän uhreja ja kieltäytymisiä. Monasti me olimme nääntyä ikeen alle taistellessamme kansainvälisiä ja venäläisiä valkorosvoja vastaan, mutta usko ja luottamus kansainväliseen proletariaattiin aina antoi meille uutta voimaa ja kestävyyttä. Vaikein aika on jo takanamme. Ja kun me emme menehtyneet silloin kun meidän tuli taistella kymmenillä rintamilla ulkomaisen porvariston ja Venäjän suurtilallisten lähettämiä tsaarin kenraaleja vastaan, niin tietäkää, me emme menehdy nytkään. Pietarin työläiset, koko Venäjän työläiset täyttävät velvollisuutensa loppuun asti ja voittavat.

Venäjän työläisille ja talonpojille.

Ammattiliittojen neuvoston esityksestä on kutsuttu koolle kaikkien tehdaslaitosten edustajain yleiskaupunkilainen neuvottelukokous. Kaikki Pietarin teollisuuslaitokset ovat pohtineet eteennousseita uusia kysymyksiä, joita me vaikean kevään yhteydessä ja lopullisesti siirtyessämme sodan tilasta taloudelliseen elämään, koemme. Koko työläis-Pietari on kokouksissaan ollut mukana. Kaikki tehdaslaitosten valtava enemmistö on hyväksynyt ammattiliittojen neuvoston hyväksymän päätöslauseen. Kymmenet- ja sadattuhannet Pietarin työläiset ja työlaisnaiset ovat ottaneet osaa käynnissä olevan neuvottelukokouksen edustajain valintaan.

Neuvottelukokous kääntyy teidän koko Venäjän työtätekeväin talonpolkain ja raatajain puoleen. Kolmen ja puolen ankaran taisteluvuoden aikana, lukemattomien uhrien ja kurjuuden vallitessa, on teidän kaikkien Venäjän työläisten ja työntekijättärien tullut kokea runsaita kärsimyksiä. Pietarin osalle on langennut enimmän, Neuvosto-Venäjän enimmän nälkää nähnyt kaupunki on Pietari. Enimmän valkokaartilaisia sotaretkiä on suuntautunut Pietarin kimppuun. Enimmän uhreja lukemattomilla kansalaissodan rintamilla ovat kärsineet Pietarin työläiset. Ja yhtäkaikki Pietarin proletariaatti aina on pysynyt ja edelleen seisoo taisteluasemallaan.

Viimeisten Kronstadtin kapinan yhteydessä, jonka, kuten nyttemmin on täysin selvästi todettu, oli järjestänyt ententen porvaristo ja Venäjän valkolahtarit, on Pietari viime viikkojen sisällä kokenut uusia vaikeuksia. Ulkoiset ja venäläiset pääomanomistajat ja heidän hännystelijänsä ovat hykerrelleet mielihyvästä käsiään, ilkamoiden Kronstadtin tapahtumista ja parjailleet koko maailmalle Pietarin työläisiä. Ei löydy sitä asiain tilaa, ei keksintöä, joista meidän vihollisemme eivät kyhäilisi Venäjän työläisten silmäin lumeeksi ja harhaanjohtamiseksi sitä, että Pietarin proletariaatti on luopunut entiseltä kannaltaan.

Pietarin tehdaslaitosten edustajain neuvottelukokous sanoo teille koko Venäjän työtätekeville: Olipa tilanne kuinka vaikea tahansa, me emme masennu, tiedämme, että raskain on jo elettyä. Me olemme kukistaneet vihollisemme sotarintamilla ja me ryhdymme saattamaan kuntoon talouselämäämme. Mitä raskaimman kolme ja puoli vuotta kestäneen sota-ajan kuluessa on meidän tullut menetellä monasti yksinomaan sotilaallisesti. Tämän ajan kuluessa on kasaantunut koko joukko virheellisyyksiä ja laiminlyöntejä. Mutta virheistämme, virkavaltaisuuden ja virastokankeuden painajaisesta me suoriudumme omin voimimme, meidän häiriötilamme kustannuksella eivät käsiään lämmittele ne, jotka nimittävät itseään sosialisteiksi, mutta itse asiassa puolustavat tilanherroja ja pääomanomistajia. Tilanne on tällä hetkellä sellainen, että voimiamme ponnistaessa ja kaikkien tietoisten työläisten yhteisvoimin työskennellessä me suhteellisen lyhyen ajan kuluessa suoriudumme voittajina kaikista. Mutta jos me tänä ratkaisevana ylimenohetkenä alkaisimme horjua, me voisimme lyhyen ajan sisällä menettää kaikki.

Tämänpä vuoksi me sanomme: Syrjään kaikenlainen horjuminen. Emme anna vihollisillemme toivoa onnistumisestaan saattaa hajaannusta riveihimme ja murtamalla ne, lyödä heidät hajalleen, yksitellen. Puolueettomain yhteistoiminta kommunistien kanssa on tällä hetkellä enemmän kuin konsanaan muulloin taattua. Työväenluokan liitto talonpoikaiston kanssa etenkin neuvostovallan nykyään hahmottelemain toimenpiteitten johdosta elintarvepolitiikan alalla, on myöskin entistä enemmän turvattu. Olemme tähän asti tajstelleet Venäjän muodostamisesta työläisten ja talonpoikain maaksi, neuvostollisella pohjalla tilaanherrain ja pääoman omistajain Venäjää vastaan. Nyt on meidän uurastettava kohottaaksemme ja korjataksemme neuvostomaamme sellaiseksi, kuin tarve vaatii. Me tulemme korjaamaan asiat, eivätkä pääomanomistajat, tilanherrat ja heidän liehakoitsijansa. Työskennelkäämme kaikella tarmollamme saattaaksemme ammattiliittomme virkoamaan, parantaaksemme neuvostokoneistoa, kohottaaksemme tuotantolaitostemme työtehoa, sijoitellaksemme rehellisimmät ja parhaimmat työläiset ja työläisnaiset paikoilleen, joista työväenluokan kohtalo riippuu. Syöskäämme luotamme kaikki ne, jotka vielä nykyäänkin sodan päätyttyä toivovat hyötyvänsä nälästä ja vilusta lopulta palauttaakseen Venäjän takaisin perustuslakia säätävään kokoukseen tai muuhun porvarilliseen orjuusmuotoon. Sodan päätyttyä tuntuu tämän aiheuttama kurjuus kipeimmin. Siten tällä hetkelläkin siirryttäessä raskaasta taistelutilasta rauhalliseen taloustoimintaan, tuntuvat puutteet erittäin kärjistyneiltä. Mutta kuta ahdinkoisemmat ajat, sitä enemmän rehellisiä tietoisia työläisiä tulee liittyä riveihimme. Eläköön koko Venäjän ja koko maailman työläisten raudanluja veljeys. Eläköön työväenluokan ja työtätekeväin talonpoikaiston liitto.

Mikä ero on vasemmisto- ja oikeistososialistien taistelulla kapitalismia vastaan?

Kun usein kuulee tuon kysymyksen tehtävän, niin lienee paikallaan vähän selostaa asiaa. Sillä ero heidän taistelutavoillaan kumminkin on. Siinäkin olisi jo vastausta kylliksi jos kysyisi: mikä ero on porvarin ja työläisen välillä?

Vasemmistotyöläiset ovat ehdottomia marxilais-vallankumouksellisia sanan tavallisessa merkityksessä. Sitä vastoin kapitalistiluokka on ehdoton nykyisen riistojärjestelmän kannattaja.

Oikeistosisialistit myös sanovat itseään vallankumouksellisiksi, jota he kyllä voivat ollakin tavallaan, mutta tietääkö kukaan kuolevainen minkälainen on se järjestelmä, jonka he haluaisivat kukistaa. Ei ainakaan kapitalistisen järjestelmän kukistaminen ole heidän pyrkimyksenään. Kyllä he sanovat olevansa ainoat oikeat, mutta todellisuudessa he ovat kuin pahankurinen poika, joka uhkaa kaikki toiset pojat piiskata ja kivittää, mutta kun tulee tiukka paikka, niin rupeaa liehakoimaan tai puikkii piiloon. Kaikkialla oikeistolaiset sodan aikana osoittivat läheisen ystävyytensä porvarien kanssa. Ja jälkeen Kolmannen Kansainvälisen perustamisen ovat he lujittaneet siteitään entistään enemmän.

Taistelu suoraa ja rehellistä vihollista vastaan on oikeutettua ja kunniallista, mutta taistelun luokkapetureita vastaan täytyy olla monin verroin oikeutetumpaa ja säälimättömämpää. Aina sitä rehellisen vastustajan kanssa pärjää; raukan kanssa sitä vastoin on vaikeampi toimeen tulla. Mutta kun raukasta viimein selviydytään, niin muuttuu hän vieraaksi kummallekin.

Oikeistososialistit eivät omaa todellisen vallankumouksellisen periaatteita. Suun soittoa ja parran pärinää he kylläkin yllä pitävät silloin kuin ei mistään todella vakavasta ole kysymystä. Eivätkä he kammoksu käyttää minkälaisia keinoja hyvänsä taistelussaan vallankumouksellisia työläisiä vastaan. Siis he ovat täydellisiä kapitalistien perikuvia. Päivän selvästi ovat kaikki oikeistososialistit osoittaneet olevansa porvariston puolella.

Tuli mieleeni tässä eräs yli kaksikymmentä vuotta vanha juttu Pietarista P—n pieneltä valutehtaalta. Tehtaan valurit menivät lakkoon, lakuunottamatta yhtä miestä, joka oli vuosikausia työskennellyt tehtaassa lakkoon menneiden kanssa yhdessä. Ulkoa tuotujen rikkurien kanssa hän jatkoi tehtaassa työskentelyä edelleen. Jonkun ajan kuluttua laakko sovittiin ja samalla tuolle uskolliselle raukalle annettiin "aika" käteen. Mutta tämäpä kävelikin P—n luo ja sanoi että hän on niin ja niin kauan sinua uskollisesti palvellut ja silloinkin ollut uskollinen kun nuo toiset menivät lakkoon. Mutta tämä ei miellyttänyt isäntää ja hän käski tuon toveriensa petturin mennä toisten lurjusten mukana. "Sanoit olevasi minulle uskollinen. Kuinka sinä olisit minulle uskollinen, kun et ole luotettu tovereillesikaan. Kävele vaan pois minun näkyvistäni", kuului P—n ankara käsky.

Tuollaisia isäntiä ei kylläkään ole monta. Mutta kuvaava on kuitenkin tuo juttu ja se sopii mainiosti esikuvaksi sosialistipetturien tulevaisuudelle. He eivät myöskään tule löytämään sopivaa leiriä suistuttuaan nykyisistä asemistaan. Voi käydä niin, että vallankumouksellinen työväki ajattelee, että armahdettakoon rehelliset vastustajat, mutta tuomittakoon luokkamme petturit, sillä he voivat pettää "rehellisinäkin" ollessaan.

Tätä laatua on siis ero oikeistolaisten ja vasemmistolaisten *välillä*. Meillä on kaksi erittäin selvää esimerkkiä kummankin suunnan edustajain toiminnasta. Saksan oikeistososialistinen hallitus on niin porvarillinen, ettei muussa löydy eroa kuin nimessä. Neuvosto-Venäjän vasemmistolaisessa hallituksessa ei taas löydy porvarillisuudesta jälkeäkään. Tiedämme myös, että kotimaassamme Suomessa ovat sosialidemokraatit vetäneet yhtä köyttä porvarien kanssa työväkeä vastaan taistellessaan. Ja vähänkö tiedämme tämän maan oikeistolaisten hommista porvarien eduksi! Siis oikeistolaiset eivät ole meidän kanssamme, vaan meitä vastaan yhdessä porvariston kanssa. Toveruudella, — A. H.

Marshfield, Ore.

Osastomme kokouksessa t. k. 19 p. oli jäseniä saapuvilla kiitettävän paljon entisiin kokouksiin verraten, joten näyttää että toverit rupeavat huomaamaan joukkotoiminnan tärkeyden. Asioita pahdittiin koko viikkaasti. Päätettiin tilata haalille Eteenpäin lehti, jolta oli tullut kirje. Muuten emme voineet lehteä avustaa. Tilitettiin Karjalan Työkommuunin keräyslistat, joilla oli saatu $16.75. Myös lähetettiin iltamasta tulleet rahat samalla kertaa, yhteensä $28.00. Sitten valittiin uudet virkailijat. Tässä myös huomasi joukkojen ymmärtävän velvollisuutensa, koska useampi entisistä otti tehtävänsä uudelleen Klubin taloudenhoitaja myös sanoi itsensä irti ja uusi valittiin tilalle. Valittu on hiljattain tullut paikkakunnalle. Tervetulleeksi hän on lausuttu joukkoomme, sillä hän omaa niitä ominaisuuksia, joita joukkomme kaipaa. Valittiin puoleksi vuotta tilien tarkastajat, joiksi tulivat John Williams, Hans Brown ja Matti Mäki. Kotoisia asioita olikin kertynyt paljon. Työn alla oleva katu tulee meille tuottamaan noin $100 menot. Siis toimintaan täytyy kaikkien ryhtyä. Sitten tulee meillä taasen olemaan myyjäisiltama heinäk. 2 p:n illalla ja 3 p. näytöskappale "Kun piiat on lakossa" ja mitä kaikkea ne lie päättäneet. — — Nytpä muistankin jo — tanssia!!

Nyt se on täälläkin jo auennut se maantie, Marshfieldistä Cogilleen, joten pääsee tuon 20 mailin matkan autolla oikein noin niinkun fiinisti. On siinä ollutkin tuhinaa ja puhinaa kolmen vuoden ajan.

Tapaturmaisella kuolemalla kuoli Kontocin tukkikämpällä nuorukainen Jack Jokinen, 20 vuoden ikäinen. Siis nuori työn uhri. — No. 2.